

Senior Ko Minderhoud, Luctor et Emergo...

Tekst Paul Knyff en Jan Sol

Geboren in 1939 op Walcheren en er na zijn afwisselende loopbaan weer terug. Ko Minderhoud blikt terug op zijn gevarieerde levensloop. Hij is een van die figuren die ertoe bijdraagt dat het 'partij' is waar veterinairen samen zijn.

Opleidingstijd

Ko was aanvankelijk niet van plan om dierenarts te worden. De in een slagersfamilie geboren West-Souburger droomde tijdens zijn MULO-tijd in Vlissingen van een loopbaan als stuurman op de grote vaart. Helaas kwam hij niet door de ogentest. Ko moest zijn koers verleggen. Het werd Diergeneeskunde. Tijdens zijn HBS-periode in Middelburg reed hij mee met een plattelandsdierenarts.

Ko nam de tijd voor zijn studie en zijn persoonlijke ontwikkeling in Utrecht. Het honorair DSK-bestuurslid schudt desgewenst de anekdotes uit zijn mouw. Over zijn rondgang als Sinterklaas over de faculteit die de klinische demonstraties binnenviel en samen met Professor Wagenaar een hilarische show opvoerde. En over zijn aanvankelijk moeizame contact met Professor Van der Schaaf. Dat veranderde nadat Van der Schaaf vernam dat Ko een kameleon hield als huisdier. Ko werd namelijk geregeld met een vangnet in de stalomgeving gesignaleerd om vliegen voor zijn kamergenoot te verzamelen. Ko werd gevraagd om de faeces van zijn kameleon te bemonsteren. Kort daarna moest Ko op Bacterio zijn. Toen hij het houten noodgebouw betrad, stonden Professor Van der Schaaf en de stafleden mevrouw Donker en Van Dorssen hem als een witgejaste erewacht op te wachten als dank voor het feit dat uit het monster een zeldzame Salmonellasoort was gekweekt. Ko werd vanaf dat moment op het instituut met alle eerboden behandeld. Hij voegt er aan toe: "ik moet wel zeggen dat ik nogal eens geluk heb gehad tijdens mijn studie. Het vereiste resultaat werd niet altijd alleen door kennis behaald."

Praktijkperiode

"Na als waarnemer en assistent te hebben gewerkt in praktijken in Groningen en Overijssel, kreeg ik de kans om de praktijk in Middelharnis over te nemen waar collega Levy vertrok naar Israël," vertelt Ko. "De twaalf jaren die ik daar heb doorgebracht waren de leukste uit mijn carrière", vervolgt hij. "Maar dat heeft ook te maken met het feit dat die periode samenviel met de tijd waarin je in de kracht van je leven bent." In 1968 was de verhouding landbouwhuisdieren-gezelschapsdieren 80/20.

Toen Ko twaalf jaar later op 40-jarige leeftijd vertrok was dat ongeveer 50/50. In de tussentijd heeft hij in diverse vormen samengewerkt met de collega's Wagner, Tjebbes en Schilder.

Bestuurlijk

Voor de bestuurlijke kant van Ko Minderhoud is in deze periode de basis gelegd. Het begon bij de Afdeling Zuid-Holland van de KNMvD. Als afdelingsvoorzitter belandde hij in het Algemeen Bestuur. Vervolgens in de Groep Grote Huisdieren van waaruit hij als 'commissaris buitenland' actief werd om uiteindelijk 27 jaar lang de KNMvD te vertegenwoordigen in de FVE (Federation of Veterinarians of Europe). De GKZ (Groep Gezondheid en Kwaliteitszorg) en de EASVO (European Association of State Veterinary Officers) mogen niet aan deze opsomming ontbreken. Van laatstgenoemde organisatie was Ko respectievelijk secretaris, penningmeester en voorzitter.

Ambtelijk

"Ik wilde niet tot aan mijn pensioen in de praktijk werkzaam blijven," laat Ko weten. "Mij werd aangeraden om eens te solliciteren naar een ambtelijke functie. Dat deed hij. Tot zijn schrik werd hij direct aangenomen en luttele maanden later begon hij in Rotterdam in de functie van adjunct-inspecteur (later als inspecteur) met toezicht op de vleeskeuring, zoönosen - o.a. in overleg met GGD-artsen - en de invoer van veterinaire producten.

Na een stageperiode bij het CDI, het RIVM, in de vleeskeuring en op de Faculteit werd Ko geacht op de winkel te kunnen passen. Hij beschrijft zijn vuurdoop. Vlak voor kerst kwam hij er alleen voor te staan toen de inspecteur met verlof was. De Gezondheidsdienst voor Dieren meldde een mogelijk geval van pseudovogelpest. Ko erheen met zijn mensen. Hij besloot voortvarend tot het ruimen van het pluimvee, een vervoersverbod en alles wat erbij hoorde. Echter, vervolgens bleek de laboratoriumuitslag negatief op pseudovogelpest. Ko sloeg de angst om het hart. Hij zag zijn ambtelijke toekomst aan een zijden draadje bungelen. De dag na kerst belde de directeur van de Veterinaire Dienst hem. Het geval werd hem niet ernstig aangerekend. Het was geen groot bedrijf, de financiële schade was beperkt en het hoefde niet doorgegeven te worden aan Brussel. Ko: "Op die dag veranderde ik pas echt van practicus in ambtenaar. Vanaf dat moment ben ik voorzichtiger en zorgvuldiger te werk gegaan"

In 1998 werd 'Rotterdam' opgeheven. De Veterinaire Inspectie ging samen met de Keuringdienst van Waren. "Ik heb toen in Den Haag gesolliciteerd," vertelt Ko, "Ik had geen idee of er op mijn 58ste wel plaats voor mij was." Enfin, Ko op gesprek, getest en geschikt bevonden. Hij kwam onder leiding van hoofdinspecteur Verburg in een veterinaire team. Zijn aandachtsveld werd: invoer / niet-alimentaire zoönosen / diervoeder. Dat laatste kreeg hij toegeschoven omdat hij praktijkervaring had. Uiteindelijk bleek dat de grootste klus omdat de dioxineaffaire zich al gauw aandeede.

Post-actief

Na zijn vervroegde pensionering in 2000 is Ko actief geweest als consultant wat uitgebreid te lezen is in het artikel 'Consultancy' in het TvD van 1 juli 2006 (aan te klikken via de seniorenpagina op de KNMvD website). Ook was Ko forumlid over het thema 'Beroepsintegriteit' op het KNMvD-Jaarcongres 2006 (TvD, 806, 2006). Ko verblijft dezer dagen veelvuldig in Riga, Letland, bij zijn huidige levenspartner, hoogleraar in de veterinaire volksgezondheid. In Nederland bezoekt hij zijn kinderen als hij in Middelburg is. Ko Minderhoud ontbreekt zelden op bijeenkomsten van het Veterinair Historisch Genootschap en op Senioren dagen van de KNMvD. Hij zoekt gezelschap en brengt gezelligheid, ook in Riga waar hij na zijn inkopen op de lokale markt een graag geziene gast is in zijn vaste café.